

ת"פ 23300/12/15 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד אורן קורידו

בית משפט השלום בחיפה

20 ספטמבר
2016

ת"פ 23300-12-15 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'
קורידו(עציר)
ת"פ 23305-12-15

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
אורן קורידו (עציר)
פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד הילה אייזנבן

ב"כ הנאשם: עו"ד סיגל דבורין

הנאשם: בעצמו באמצעות הליווי

גזר דין

עובדות כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, שייחס לו שני אישומים, בעבירות של **החזקת חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים** - ריבוי עבירות לפי סעיף 214(ב3) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; **והפרת צו פיקוח** - עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו - 2006 (להלן: **חוק ההגנה**).

לפי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, בתאריך **26.1.14**, במסגרת בקשה בת"פ 38645-02-11 למתן צו פיקוח על פי חוק ההגנה, קבע בית המשפט השלום בחיפה, בנוכחות הנאשם, כי יוטל על הנאשם צו פיקוח עד ליום 15.2.15 (להלן: **צו הפיקוח**), וקבע את תנאי הפיקוח והמעקב, ביניהם, נאסר על הנאשם להחזיק או לצפות בסרטים או בחומרים פורנוגרפיים בכל מכשיר שהוא; להתחבר, לשהות או ליצור קשר בכל דרך עם קטינים, בין במישרין ובין בעקיפין, למעט מפגשים עם קרוב משפחה מדרגה ראשונה, או מפגשים קונקרטיים עם קטינים, בליווי בן משפחה בגיר. בתאריכים **5.2.15** ו- **22.2.15**, בנוכחות הנאשם, האריך בית משפט השלום בחיפה את צו הפיקוח, בסייגים, למשך שנתיים נוספות (להלן: **צו הפיקוח שהוארך**), ואילו התנאים שפורטו חלו גם במסגרת צו הפיקוח שהוארך.

לפי עובדות האישום הראשון, בתאריך **30.11.15**, בדירה בה התגורר הנאשם יחד עם אחיו שלמה קורידו (להלן: **הדירה, שלמה**, בהתאמה לפי העניין), החזיק הנאשם, ביחד עם שלמה, 59 סרטים, בהם נראים ילדים קטינים מקיימים

עמוד 1

מגעים מיניים שונים, 5 סרטים בהם נראים ילדים קטינים עירומים וסרטון ובו מצגת של עשרות תמונות של ילדים קטינים עירומים, שבחלקן נראים הילדים העירומים מקיימים מגעים מיניים (להלן: **חומרי התועבה**).

במועדים שאינם ידועים למאשימה במדויק, **קודם ליום 30.11.15, ולאחר יום 8.1.15**, צפה הנאשם במספר הזדמנויות בחומרי התועבה.

במעשיו אלה, החזיק הנאשם יחד עם שלמה, פרסומי תועבה ובהם דמויות של קטינים וצרך אותם, וכן הפר תנאי מתנאי הפיקוח הכלולים בצו הפיקוח.

לפי עובדות האישום השני, בהן הודה הנאשם, בתאריך **2.7.15**, קבע קצין הפיקוח, שרון מרקל, בנוכחות הנאשם, כי שלמה לא יכול לשמש כבגיר במלווה.

במהלך החודשים **10-11/15**, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, במספר הזדמנויות, נפגש הנאשם בדירה עם א.ס, קטין, יליד 2005, וא.ח קטין יליד 2007, ושהה עימם בדירה, בין ביחידות ובין ביחד עם שלמה, שאינו בגיר מלווה, ומבלי שביקש מקצין הפיקוח אישור לכך.

במעשיו אלה הפר הנאשם מספר פעמים, תנאי מתנאי הפיקוח הכלולים בצו הפיקוח.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בנאשם בן 35, רווק. טרם מעצרו התגורר יחד עם אחיו הבכור בדירה שכורה בחיפה. בהיותו בגיל 6 הוצא מהבית על ידי גורמי הרווחה, ובהמשך למד כ-8 שנים במסגרות חינוכיות חוץ ביתיות. הנאשם שיתף כי בעברו חווה פגיעות מיניות, כילד וכמבוגר, ובשיחה עמו טען כי אינו מתאפיין במשיכה הומוסקסואלית ופדופילית ואינו חש גירוי מיני כאשר בא במגע חברתי עם קטינים. עיון ברישום הפלילי מעלה כי לחובתו 6 הרשעות קודמות, בעיקר בגין עבירות מין ואלימות, ואף ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח.

במסגרת הליכים קודמים, הוטל על הנאשם צו מבחן במסגרתו שהה במסגרת האגף הנעול ב"נווה מנשה", ועבר טיפולים שיקומיים, פסיכיאטריים ותרופתיים שונים. לאחר סיום שנת המבחן, התנגד הנאשם להמשך שהייה במקום והביע רצון לשוב למגורים עצמאיים ולהמשיך טיפול במסגרות פתוחות בקהילה. לפיכך, גובשה עבורו, על ידי גורמי הטיפול ממשד הרווחה, משרד הבריאות, ועיריית חיפה, תכנית שיקומית בקהילה. שירות המבחן המשיך את הקשר עם הנאשם במסגרת תכנית לשיקום מונע, כאחד מתנאי צו המבחן, שהוארך בהמשך ב-18 חודשים. במסגרת התוכנית לשיקום מונע, הופנה הנאשם, לפני כשנה, לקבלת טיפול ייעודי בעבריינות מין במכון "ארגמן" בחיפה. במהלך התקופה שבין שחרורו ממכון "נווה מנשה" ומעברו למגורים עם אחיו שלמה, התקשרה לשמור על יציבות תפקודית ועל מרכיבי התוכנית שגובשה עבורו. בין היתר, הפסיק הנאשם ליטול את הטיפול התרופתי, על דעת עצמו, כחודשיים לאחר עזיבת המעון, וכן החסיר פגישות טיפוליות, ללא הודעה מראש. יחד עם זאת, במהלך החודשיים האחרונים טרם מעצרו הנוכחי, הגיע באופן סדיר לפגישות במכון ארגמן וכן במשרדי שירות המבחן. מדיווחי המטפלת במכון ארגמן, עולה כי הנאשם התקשה להתאקלם ולנהל אורח חיים עצמאי בקהילה, וכי על פי הערכתה, הוא מנוהל על ידי מחשבות סביב ילדים, וכי במצבו, זקוק למסגרת אינטנסיבית, עם גבולות ברורים.

שירות המבחן העריך כי הנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד ומתקשה לגלות הבנה לגבי קיומם של תכנים מיניים בהתקשרויותיו עם הקטינים, וכן כי ניכר שהוא ממשיך להשתמש בעיוותי חשיבה, הכחשה ומינימליזציה באשר לדפוסים

התנהגותו במינית. כך, מוסר הנאשם כי החזיק וצפה בחומר תועבה ובו קטינים, אך אינו רואה בכך פגיעה ושולל קיומה של משיכה מינית לקטינים כמניע מאחורי מעשיו.

אשר למעצרו, הנאשם הביע קשיי התאקלמות, נוכח היחס העוין שהוא מקבל מצד עצורים אחרים. הנאשם מוחזק באגף טעוני הגנה וזאת, לדבריו, על מנת למנוע פגיעה בו מצד עצורים אחרים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מסתגל לתנאי המעצר ואינו מצוי במצוקה רגשית אקוטית. במסגרת הליכי המעצר, נבדקה התאמתו של הנאשם למסגרת "בראשית", הממוקמת במתחם "שער מנשה" בפיקוח אגף השיקום במשרד הרווחה. במסגרת דו"ח סיכום וועדת הקבלה עלה כי הנאשם מגלה עמדה קורבנית לקורות חייו ואינו לוקח אחריות על מעשיו. בסופו של דבר, קבעה הוועדה כי הנאשם אינו מתאים למסגרת החוץ ביתית "בראשית".

בשקלול הנתונים, כלל הנסיבות, ניסיונות שילובו של הנאשם במסגרות שיקומיות שונות, כמתואר בהרחבה בתסקיר, מצא שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לערוך שינוי בתפקודיו, דבר המתבטא במעורבותו החוזרת על עבירות מאותו הסוג, עת הוא מצוי בקשר טיפולי במכון ארגמן, תחת צו פיקוח ומעקב, צו מבחן וכאשר מרחף מעל ראשו עונש מאסר מותנה, וכן לא בא שירות המבחן בהמלצת חלופה עונשית או שיקומית במסגרת הקהילה.

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות:

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות מפורטת ומגוללת בהרחבה את קורות חייו של הנאשם. מטעמי צנעת הפרט לא אפרט במסגרת ההחלטה אודות כל אותן הנסיבות המתוארות בחוות הדעת. התרשמות המרכז להערכת מסוכנות, אשר התבססה הן על הבדיקה הנוכחית והן מעיון במסמכים שונים שנערכו בעניינו של הנאשם (תסקירי שירות מבחן והערכות מסוכנות שנערכו בעבר), הינה מאדם חרדתי ותלתי באישיותו, אשר מציג עצמו כקורבן, ואינו מסוגל לקחת אחריות על מעשיו, מאז שחרורו ממעון "נווה מנשה". עוד התרשם המרכז כי הנאשם לא הפיק תועלת מטיפול שעבר ואינו מעוניין לנקוט בצעדים הדרושים על מנת להפחית את מסוכנותו, בין היתר, אינו מעוניין ליטול טיפול תרופתי, להיעזר בגורמי טיפול בקהילה, להתמיד בטיפול לעברייני מין, לשמור על תנאי פיקוח, להתרחק מילדים, מפורנוגרפיה בכלל ופורנוגרפיה פדופילית בפרט. התרשמות המרכז הינה כי הנאשם נמשך מינית לילדים, ועושה מאמצים ליצור סיטואציות בהן יהיה מצוי בקרבתם של ילדים (כך למשל עושה טיולים עם כלבים). עוד צוין כי אף אם מדובר באדם שאובחן כבעל ליקוי שכלי מסוים, הוא מסוגל להתנהל בתחכום ולתכנן היטב את צעדיו בכל הקשור לביצוע עבירות וניסיון להסתירן.

המרכז להערכת המסוכנות ביסס את הערכתו על פקטורים סטטיים - היותו של הנאשם רווק אשר מעולם לא ניהל קשר אינטימי ארוך טווח; הרשעותיו הקודמות, הכוללות עבירות מין ואליומות; וביצוע עבירות מין תוך כדי צו פיקוח, וכן פקטורים דינאמיים - העובדה כי מדובר בנאשם בעל הפרעת אישיות קשה, משיכה מינית סוטה ורצון ליצור קירבה לילדים ולצפות בפורנוגרפיה אסורה. עוד צוין כי, הנאשם מפר, פעם אחר פעם, את תנאי צו הפיקוח, וההתרשמות הינה כי הוא אינו מעוניין לשמור על התנאים המגבילים המפורטים בצו הפיקוח שהוטל עליו. כמו כן, צוין כי הנאשם נעדר יכולת להתמודד עם מצבי לחץ או עם דחפים ללא גורמי תמיכה המסוגלים לסייע לו בריסון דחפיו ושינוי אורח חייו, וכי הנאשם אינו נעזר בגורמי פיקוח פורמאליים ואינו מצוי בסדר יום כלשהו מובנה וקבוע.

לסיכום, העריך המרכז כי שקלול כלל הנתונים, מצביע על נאשם בעל רמת מסוכנות גבוהה לביצוע עבירות מין כלפי קטינים וכן צוין כי הפרוגנוזה הטיפולית הינה נמוכה מאוד.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה:

המאשימה הגישה במסגרת טיעוניה לעונש את חלק מחומרי התועבה נשוא האישום הראשון (39 סרטים בעלי תוכן פורנוגרפי-פדופילי), כאשר הדגישה כי ברוב המוחלט של אותן סרטונים ניתן לראות ילדים מגיל ינקות ועד גיל 15 לערך, מבצעים אקטים מיניים אחד עם השני, וכן אקטים מיניים עם מבוגרים מהם. עוד ביקשה להגיש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין במסגרת ת"פ 38645-02-11, נשוא המאסר המותנה המרחף מעל ראשו של הנאשם. כמו כן, הגישה המאשימה את כתב האישום המתוקן וגזר הדין במסגרת ההליך הפלילי שננקט כנגד אחיו של הנאשם, שהיה שותפו למעשים נשוא האישום הראשון.

המאשימה טענה כי קיימת חשיבות בצפייה באותם הסרטונים על מנת להמחיש את חומרתם. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם, וציינה כי הגם שאת החומרה הרבה ביותר בענייני סרטונים מסוג זה יש לייחס ליוצרי הסרטונים, יש לזכור את צרכני אותם הסרטונים וכי מדובר בהתנהגות אשר תורמת לתופעת ניצול קטינים באופן עקיף. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לכך כי מדובר בעבירה אשר בוצעה יחד עם אחר, אחיו של הנאשם, שגם בעברו עבירות מין בקטינים וכן כי יש להתייחס לתוכן הסרטונים, המהווה נסיבה לחומרה בפני עצמה. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לכך שהסרטונים הוחזקו על גבי התקנים ניידים, קטנים אשר ניתן להחביאם בקלות ולכך שתלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה ולמרות זאת ביצע את העבירות נשוא כתב האישום. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה את פוטנציאל הנזק, במצב בו פדופיל מורשע מפר את תנאי הפיקוח שלו, צופה בחומרי תועבה ולאחר מכן נפגש עם קטינים בניגוד לתנאים המגבילים שנקבעו בעניינו. עוד ציינה את הנסיבות הנוגעות לאישום השני, שם נפגש הנאשם מספר פעמים עם קטינים ביחידות והפנתה לערך המוגן בעבירה של הפרת צו פיקוח שהוא הגנה על שלום הציבור, ומטרתו, מניעתית בעיקרה, והיא להגן על הציבור מפני עברייני המין.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעניינו, בגין האישום הראשון, הינו בין 12 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר. אשר לאישום השני, טענה כי מתחם העונש ההולם הינו בין 8 חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר. לשיטת ב"כ המאשימה, יש להטיל על הנאשם עונש ברף הגבוה של מתחם הענישה, וזאת בין היתר, נוכח מסקנות הערכת המסוכנות של הנאשם, מסקנותיו השליליות של שירות המבחן, הכישלונות הטיפוליים של הנאשם במהלך השנים והעדר שיתוף הפעולה והנכונות של הנאשם להתמיד בטיפולים שהוצעו לו, המעידים על מסוכנות ברמה גבוהה מצדו של הנאשם. ב"כ המאשימה עתרה להטלת עונש נפרד בגין כל אחד מהאישומים, אותו יישא הנאשם במצטבר וכן ביקשה להפעיל את עונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם ועתרה להפעלתו במצטבר ליתר העונשים שיוטלו על ידי בית המשפט.

ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם לא חלקה על חומרת מעשיו של הנאשם וכן על המסוכנות הגבוהה הנובעת ממנו, עם זאת, טענה, כי לא קיימת מסגרת טיפולית מתאימה לטיפול ייעודי מיני עבור הנאשם. הסיגורית הפנתה לכך שהנאשם שיתף פעולה בעברו כאשר היה במסגרת טיפולית, השתתף בקבוצה טיפולית, בטיפול פרטני, וכן קיבל זריקות סירוס. במסגרת טיעוניה הגישה הסיגורית את דו"ח וועדת האבחון של השירות לטיפול באדם המפגר, שדנה בעניינו (נ/1) שם הוגדר הנאשם כמתפקד ברמה גבולית, בעל דימוי עצמי נמוך, צורך עז להשתקמות וכן דו"ח סיכום אשפוז מאברבנאל (נ/2) שם אובחנה רמה קוגניטיבית של הפיגור השכלי, כאשר ההמלצה היא הוסטל עם פיקוח מתמיד. לשיטתה, לא ניתן לצפות

מאדם כמו הנאשם, לדאוג לטיפול באופן עצמאי וללא מסגרת מסודרת וברורה. נטען, כי הנאשם סובל מפרפיליה-סטייה מינית, המוכרת כהפרעת נפש.

עוד טענה ב"כ הנאשם, לעניין עבירת החזקת חומרי התועבה, כי מדובר בעבירה יחידה, רבת פריטים, ולא בריבוי עבירות, וכן בעבירה אחת של הפרת צו פיקוח. היא ציינה, כי נסיבות הגעת הקטינים לדירה, הגם שאינן מפורטות בכתב האישום, לא כרוכות בביצוע עבירת מין בהם, וכן כי הקטינים הגיעו לדירה על מנת ללטף גורים של כלבה שהמליטה בדירה.

אשר למדיניות הענישה, טענה ב"כ הנאשם כי על פי הפסיקה, אין זה נהוג להטיל מעל חודש ימים של מאסר בפועל, כאשר מתחם העונש שנקבע בעבירות של הפרת צו פיקוח נע בין מאסר מותנה ל- 3 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם עתרה לכך כי כל עונש שיוטל על הנאשם ירוצה באגף הנעול במעון נווה מנשה וציינה כי המעון הנעול מאפשר קליטתם של מונמכים קוגניטיביים שאינם מוכרים כמפגרים. עוד נטען, כי שליחתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח לא יהווה טיפול לשורש הבעיה, וכי היום אין לבתי הסוהר את האפשרות לספק לנאשם תוכנית טיפולית-שיקומית המתאימה לו.

דברי הנאשם טרם גזר הדין:

הנאשם מסר כי אינו פוגע מינית ופיזית בילדיו. לעניין העונש מסר כי יקבל כל עונש שיוטל עליו. עוד מסר כי בתחילת שהייתו במעון נווה מנשה, המעון ניסה לפלוט אותו והיות ולא התאים את עצמו למקום, לדבריו במקום הייתה אלימות ו"דברים מיניים" כלשונו, כלפיו, מהחוסים שם. כמו כן, מסר כי לא הלך למסגרת הטיפולית לאחר מכן כי פחד מאנשים, ואף לא יצא מהבית תקופה מרוב אותם הפחדים מהם סבל.

דין והכרעה עונשית:

טרם שאפנה להכרעה העונשית, יש לדון תחילה, בטענת המאשימה לפיה מדובר באירועים נפרדים, וכי יש לקבוע מתחם עונש הולם עבור כל אישום כאירוע בפני עצמו.

בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקאות 5-7 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (29.10.2014)); (להלן: **ענין ג'אבר**), התשובה לשאלה מהו אירוע תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שמתקיים ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. על בית המשפט לבחון את האירוע העברייני, על ציר הזמן, לבחון מהי סמיכות המעשים העבריינים, האם המעשים הם חלק מאותה תוכנית עבריינית אף שהם בוצעו תוך תקופת זמן שאינה קצרה (שם, פסקה 5. וראו גם: ע"פ 6341/14 בן איטשי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (8.7.2015)).

במקרה שלפנינו, הנני סבור, כי שני האישומים, הינם חלק מאירוע אחד, וזאת נוכח זהות העבירות, העובדה כי עיקר

העבירות נוגע לעצם הפרת צו הפיקוח שהוטל על הנאשם, בין אם על ידי החזקת חומרי תועבה, כמתואר באישום הראשון, ובין אם על ידי מפגשים עם קטינים, כמתואר באישום השני. זאת ועוד, יש ליתן את הדעת לסמיכות הזמנים של העבירות, שכן כתב האישום מייחס לנאשם את שני האישומים אשר אירעו בסמיכות זמנים, כך באישום הראשון נטען כי החזיק חומרים בחודש נובמבר 2015, ובאישום השני נטען במועד שאינו ידוע בחודשים אוקטובר-נובמבר בשנה זו. הפרדה בין שני האישומים, נראית, בנסיבות העניין, מלאכותית, ואינה מתיישבת עם הרציונל שבסיס ההלכה שנפסקה בעניין ג'אבר, שתכליתה, לחייב את בית המשפט "**...להכיר בזיקת הקשר בין עבירות שונות ולראות בהן "אירוע" אחד לצורך הבנייתו של שיקול הדעת בענישה, למרות שמבחינה טכנית (כלומר, לפי המבחן הצורני-עובדתי) ניתן היה לראות בהן "מעשים" נפרדים**" (שם, פסקה 6). יתרה מזאת, מטרת סיווג מעשיו של העבריין לאירוע אחד, או מס' אירועים, הוא לשמש כלי עזר לערכאות הדיוניות, בבואן להשוות את המקרה שבפניהן, למקרים אחרים, לצורך גזירת העונש לעבריין הניצב בפניהם (כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל (30.7.2015), שם בפסקה 100; וראו גם: ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.12.2014)). הדבר לא גורע מסמכותו של בית המשפט לשיקול את מכלול "המעשים" בתוך האירוע העבריני שעה שהוא גוזר את עונשו של העומד בפניו, שכן לפי תיקון מס' 113 לחוק העונשין עיקר הדגש הוא על הלימה ראויה בין מעשה העבירה בנסיבותיה לבין סוג ומידת העונש. הלימה זו הינה נגזרת של חומרת הנסיבות ודרגת האשם העולה מהן.

לאחר שנקבע כי מדובר באירוע אחד המורכב משני אירועים של הפרת צו הפיקוח, אפנה לקבוע את מתחם העונש ההולם לאירוע.

הפגיעה בערך החברתי המוגן:

הנאשם הורשע בעבירה של החזקת חומרי תועבה, מדובר בעבירת עוון חמורה. כבר נקבע ונכתב רבות, על התכלית המונחת בבסיסה של עבירה זו, והיא מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. תופעת הפורנוגרפיה בה מעורבים קטינים, היא תופעה חמורה, הכרוכה בניצול ופגיעה קשים בקטינים בעלי נסיבות חיים קשות. הפגיעה באותם הקטינים אינה מסתכמת באותו אקט או צילום עצמו, אלא ממשיכה ומלווה את הקטין לשארית חייו, ולה השלכות בעלות רבדים שונים המשפיעות על מכלול אורחות חייו, כקטין ובהמשך כאדם בוגר. כפי שצינה ב"כ המאשימה, הגם שהחזקת אותם חומרי תועבה פורנוגרפיים פדופילים לא כוללים מגע פיזי באותם הקטינים, מעשי ההחזקה תורמים בעקיפין, תרומה רבה ונרחבת לאותה תעשייה, ומעודדים את המשך ייצור חומרי התועבה, תוך ניצול ופגיעה באותם קטינים, על מנת לספק את דרישות "הצרכנים"- עבריינים. לעניין זה יפים דברים של השופט א' א' לוי ברע"פ 3890/09 מור נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (17.5.2009):

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחסת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו." (שם,

בפסקה 3).

הערך המוגן שבבסיס הפרת צו פיקוח, קשור קשר הדוק לתופעה החמורה של התעללות מינית בילדים. התכלית המונחת ביסוד ההוראה נועדה לפקוח עין על עברייני המין ולהגן על אותם ילדים רכים המנוצלים באופן המחפיר ביותר שהגעת יכולה להעלות. אמור מעתה, צו הפיקוח הוא מעין צו גודר המאפשר למדינה להבטיח את שלומם של קורבנות פוטנציאליים, הפרת הצו היא פירצה בגדר ומכאן ועד לאירוע עברייני מיני שקורבנותיו ילדים תמימים, המרחק קצר ומכאן החומרה שבדבר. הפרת אותן מגבלות, מלמדת, על בעייתיות ועל מסוכנות גבוהה מצד אותו עברייני מין שהפר אותן, ובחר לסטות מדרך הישר.

מדיניות הענישה הנוהגת:

עבירת של החזקת חומרי תועבה מוגדרת בספר החוקים כעבירה מסוג עוון, כאשר העונש המקסימלי העומד בצידה הינו 12 חודשי מאסר. מעיון בפסיקות השונות של בתי המשפט עולה כי מתחם העונשים בגין עבירה מסוג זה נע במנעד שבין מאסר מותנה ועונשים נלווים הכוללים קנסות בשיעורים של אלפי שקלים לבין מספר חודשי מאסר בפועל. להלן סקירה תמציתית ולא ממצה של פסיקה בערכאות הדיוניות:

בעפ"ג (מרכז) 20746-07-09 **מדינת ישראל נ' טדי נסתלשבילי** - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת פרסום תועבה והפצת פרסום תועבה, ונידון ל- 7 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, ולתשלום קנס בסכום של 1,000 ₪. הערעור הופנה נגד קולת העונש, בית המשפט קיבל את הערעור והטיל על המשיב 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות;

בע"פ (חי') 2359/07 **דרייב אמיר נ' פרקליטות מחוז חיפה פילי** - המערער הורשע בבימ"ש קמא לאחר שמיעת ראיות בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, באופן שהחזיק תקליטור המכיל מספר רב של תמונות וסרטונים פורנוגרפיים עם קטינים וכן בקובץ וידאו נוסף המכיל תמונות דומות. ביהמ"ש קמא גזר על המערער 12 חודשי מאסר שמתוכם 5 חודשים לריצוי בפועל בעבודת שירות. כן נגזר על המערער קנס בסך 5,000 ₪, הערעור על חומרת העונש נדחה, בית המשפט ציין באותו מקרה כי הקלה בעונש עלולה לשדר מסר שלילי במאבק בנגע המכוער של פרסומי תועבה שבהם מעורבים קטינים, על כל השלבים של אלה שנוטלים חלק בעבירה זו.

ע"פ (חיפה) 2609/07 **אהרון אופר נ' מדינת ישראל** - ערעורים נגד קולת וחומרת העונש. הנאשם הורשע בפרסום תועבה (ריבוי עבירות), ובהחזקת פרסומי תועבה (ריבוי עבירות). בכך שהחל משנת 1994 שמר במחשבו סרטים ותמונות תועבה ובהם דמויות של קטינים, שחלקם אף מציגים את הקטינים מקיימים יחסי מין, אותם אסף הנאשם ממקורות שונים ברשת האינטרנט. בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם נתפסו מחשביו ותקליטורים שונים שהכילו, חומרים פורנוגרפיים פדופיליים. בית משפט קמא גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המאשימה והטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעבירת של הפרת צו פיקוח, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי על דרך הכלל, בגין ביצוע עבירה זו נוהגים בתי המשפט להטיל עונש הכולל רכיב של מאסר בפועל, ולו קצר, והכל בהתחשב בנסיבותיו של המעשה ושל העושה:

ע"פ 2734/13 פלוני נ' **מדינת ישראל** - בין היתר הורשע המערער בבית משפט קמא בהפרת צו פיקוח במסגרת חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין. בגין עבירה זו נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל במצטבר ו-6 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

עפ"ג 7934-06-11 **יצחק כהן גדול נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הפרת הוראה חוקית כאשר הפר צו פיקוח שאסר עליו להתחבר עם קטינים ונידון ל-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו, ולשנת מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין. ערעורו נדחה.

ת"פ 37734-03-14 **מדינת ישראל נ' סלים**- הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו פיקוח (לא שיתף פעולה עם קצין הפיקוח וכן צרך אלוהול) ונדון ל-35 ימים מאסר בפועל.

ת"פ 42432-12-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**- הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו פיקוח, לאחר שהפר את איסור השהייה ביחידות עם קטינים, שאינם בני משפחתו. בית המשפט הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 11690-11-12 **מדינת ישראל נגד מלול** - הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של הפרת צו פיקוח במסגרת חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, בכך שנפגש ביחידות עם קטין, בשתי הזדמנויות, כאשר באותם הזדמנויות עיסה את גבו של הקטין והקטין עיסה את גבו. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנה וחצי מאסר והטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (תל אביב) 17915-05-12 **מדינת ישראל נגד דור** - הורשע הנאשם בהפרת צו פיקוח בכך שיצר קשר עם קטינות בגינה ציבורית, בית המשפט הטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ב"ש) 3039/12 **מדינת ישראל נגד שפובלוב**- נאשם הורשע בהפרת צווי פיקוח לאחר שצרך אלוהול, פעמיים, בניגוד לצו בית המשפט ונדון ל-5 חודשי מאסר מותנה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המידה בה התקיימו והשפעתן על חומרת המעשה ומידת האשם של הנאשם (סעיף 40(ט) לחוק העונשין):

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, על בית המשפט להתחשב בעיקר בהתקיימותן של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במידת התקיימותן, ככל שהוא סבור שהן משפיעות על חומרת המעשה, ועל דרגת אשמו של הנאשם.

באישום הראשון, בו הודה הנאשם, עולה כי הנאשם החזיק כמות בלתי מבוטלת של סרטים - 59 סרטים, בהם נראים ילדים קטינים מקיימים מגעים מיניים שונים, 5 סרטים בהם נראים ילדים קטינים עירומים וסרטון ובו מצגת של עשרות תמונות של ילדים קטינים עירומים, שבחלקן נראים הילדים העירומים מקיימים מגעים מיניים. מדובר בכמות בלתי מבוטלת של סרטונים ותמונות אסורים, שהנאשם החזיק על גבי כונן נייד, שהינו קטן, ובנקל ניתן להסתירו ולהחביאו פן ייתפס הנאשם בקלקלתו בעודו מפר את צו הפיקוח שהוטל עליו. החומר הפורנוגרפי מזין את הפרעות המיניות הנפשיות של הנאשם ומהווה דלק בעירה לדחף יצרי זה אשר עלול להובילו חלילה לביצוע מעשי עבירה בקטינים ונזכור

ונדגיש כי מדובר בעבריינין מין אשר גם לפי שיטתו סובל מהפרעה בתחום זה. דברים אלה מעצימים את החומרה שיש לראות בהחזקת החומרים הפורנוגרפיים. עוד יש ליתן את הדעת לכך שאותה החזקה וצריכת חומרי תועבה נעשתה תוך הפרת צו הפיקוח שהוטל על הנאשם וכן על אף שבמסגרת ההליך האחרון שהתנהל נגד הנאשם, בגין עבירות דומות, ניתנה לנאשם הזדמנות באופן שבית המשפט הטיל עליו ענישה צופה פני עתיד, שהייתה תלויה ועומדת בזמן ביצוע העבירה, אך זו לא מנעה מהנאשם מלשוב ולבצע את העבירות נשוא כתב האישום. מצב דברים זה, בו בוצעו העבירות, מהווה נסיבה לחומרה, זאת בהתווסף לכך שהמעשים נעשו, יחד עם אחיו שלמה, שותפו לפשע, אשר הורשע ונשפט במסגרת הליך נפרד.

אשר לאישום השני, ממנו עולה כי במספר הזדמנויות נפגש הנאשם עם קטינים, ושהה עימם בדירה, ביחידות, או ביחד עם אחיו שותפו, מבלי שביקש מקצין הפיקוח אישור לכך כמתחייב מצו הפיקוח בעניינו של הנאשם. כאמור, מצאתי כי יש לראות בשני האישומים אירוע אחד, שהרי יש לראות את מעשיו של הנאשם בעודו מפר את צו הפיקוח, במכלול כולל של תקופה של מספר חודשים, בה הפר את תנאי הפיקוח על ידי כך שהחזיק וצרך חומרי תועבה, כמתואר לעיל, ולאחר מכן נפגש עם קטינים בדירתו וללא פיקוח. הנאשם במעשיו יצר סיטואציה מסוכנת, בעלת פוטנציאל סיכון גבוה ביותר, שכן בהיותו ללא טיפול ומסגרת שיקומית כלשהי, ובהחזקת החומר האסור הוא שם את עצמו בסיטואציה בעלת פוטנציאל הרה אסון עבור אותם קטינים שהיו במחציתו.

אשר לנסיבות לקולה, יש לזכור כי מדובר בעבירת מסוג עוון של החזקה ולא הפצה, פרסום או ייצור חומרי התועבה, אשר העונש הקבוע לצידה עומד על 12 חודשי מאסר - העונש המינימלי ביותר בספר החוקים בעבירות מין. כמו כן, על אף פוטנציאל הסיכון הרב אותו יצר הנאשם עת נפגש עם קטינים בניגוד למגבלות צו הפיקוח, לא נעשתה פגיעה פיזית או מינית כלשהי באותם ילדים קטינים.

מתחם העונש ההולם:

מתחם העונש מושפע, בעיקר, מנסיבות ביצוע העבירה ודרגת האשם שהפגין הנאשם, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע המעשה, לבין הגמול העונשי לו הוא ראוי.

במקרה דנן, יש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות נשוא האישומים שבתיק העיקרי, ודרגת האשם שהפגין הנאשם כעולה מנסיבות ביצוע העבירה, לרבות, התכנים הקשים בעלי תוכן פורנוגרפי פדופילי, בהם החזיק הנאשם, כמות הסרטונים וחומרי התועבה אשר הוחזקו ובהם צפה הנאשם, התעוזה שבביצוע העבירות כאשר תלוי ועומד עונש מאסר מותנה נגד הנאשם וכן בניגוד למגבלות שהטיל בית המשפט על הנאשם במסגרת צו הפיקוח.

בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב במהות ההפרות ובנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן; וכן בהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבור כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפניי נע בין 5 חודשי מאסר בפועל ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה המשליכות על גזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו

של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד ומתקשה לגלות הבנה לגבי קיומם של תכנים מיניים בהתקשרויותיו עם הקטינים, וכן כי ניכר שהוא ממשיך להשתמש בעיוותי חשיבה, הכחשה ומינימליזציה באשר לדפוסי התנהגותו המינית. כך, מוסר הנאשם כי החזיק וצפה בחומר תועבה ובו קטינים, אך אינו רואה בכך פגיעה ושולל קיומה של משיכה מינית לקטינים כמניע מאחורי מעשיו. שירות המבחן מצא כי הנאשם מתקשה לערוך שינוי בתפקודיו, דבר המתבטא במעורבותו החוזרת על עבירות מאותו הסוג, גם כאשר היה מצוי בקשר טיפולי, תחת פיקוח ומגבלות שונות, ביניהם מאסר מותנה תלוי ועומד, ולכן לא בא שירות המבחן בהמלצת חלופה עונשית או שיקומית במסגרת הקהילה.

אף חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות שנערכה בעניינו של הנאשם לא גילתה תמונה שונה. בחוות הדעת נקבע כי מסוכנותו של הנאשם לביצוע עבירות מין כלפי קטינים בעתיד, הינה ברמה גבוהה, וכן צוין כי הפרוגנוזה הטיפולית בעניינו של הנאשם נמוכה ביותר. לדברי ד"ר כהן, כותב חוות הדעת, לנאשם קיימת מוטיבציה ליצירת מגע עם קטינים וכי הדבר היחידי המונע זאת ממנו הוא צו הפיקוח.

ב"כ הנאשם צירפה חוות דעת שונות מהן עולה כי הנאשם מצוי על גבול הפיגור השכלי. ברם, מדובר בחוות דעת מהשירות לטיפול באדם המפגר, וכן מהמרפאה לאבחון וטיפול בהפרעות פאראפיליה, מהמרכז הרפואי אברבנאל. שתי חוות הדעת הינן משנת 2011 ואינן משקפות פרוגנוזה עדכנית לגבי מצבו הנוכחי. כמו כן, וועדת האבחון מטעם משרד הרווחה קבעה, בסופו של דבר, כי הנאשם אינו סובל מפיגור שכלי, אם כי תפקודו אובחן ברמה הגבולית.

עיון בעברו הפלילי של הנאשם, מלמד כי לחובתו 6 הרשעות קודמות, שהאחרונה בתיק נשוא צו הפיקוח הנוכחי, משנת 2013, בשתי עבירות של החזקת פרסום תועבה ובו דמות קטין ואיומים, אז נדון למאסר על תנאי למשך 6 חודשים; בשנת 2012, הורשע בעבירות אלימות ורכוש; בשנת 2008 הורשע בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב; בשנת 2003 הורשע בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14 בשתי הזדמנויות שונות, בשתי עבירות של איומים, התפרצות למגורים, מעשה סדום בקטין מתחת לגיל 14 ומעשה מגונה בהתעללות. בגין הרשעה זו נידון הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים. בשנת 2000 הורשע, בבית המשפט המחוזי, במספר עבירות של שב"ר ונטישה וכן בעבירות מין שונות אשר כללו עבירות של מעשה סדום בכוח, ניסיון למעשה סדום בכוח, מעשה מגונה בקטין עד גיל 16, מעשה מגונה בקטינה עד גיל 14, בגינם נידון ל 3 שנות מאסר בפועל. הרשעתו הראשונה הייתה בשנת 1999, בעבירה של מעשה מגונה בקטין עד גיל 16 ואיומים בגינה הוטל על הנאשם עונש צופה פני עתיד. הנה כי כן, מדובר בנאשם אשר שב ומבצע עבירות מין, על אף צווים שיפוטיים, ועונשים מותנים התלויים ועומדים נגדו, אשר נראה כי אין בהם כדי להניאו מלהמשיך ולפגוע בקטינים, במישרין או בעקיפין.

עוד יש לקחת בחשבון כי הנאשם מצוי במעצר מאז תחילת ההליך.

לקולה, יש לקחת בחשבון את נסיבות חייו, הרקע האישי של הנאשם והעובדה כי הוא מאובחן כבעל ליקוי שכלי באופן גבולי, כמו כן את הפגיעות והחוויות הקשות שעבר בעברו, אשר בוודאי תרמו לאופן התפתחותו הבעייתי. הקושי בשהות בכלא. הודאתו של הנאשם, העובדה שחסך זמן שיפוטי יקר והעדר מסגרת טיפולית במתקני הכליאה.

אשר על כן, הנני סבור כי במקרה דנן יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, נוכח המסוכנות הגואה הנובעת ממנו לציבור ולילדים בפרט. חוששני שאימוץ גישה סלחנית המעמידה את הנאשם במוקד העניין כאדם חולה הזקוק לטיפול, אינה נכונה ואף אינה משקפת הלימה ראויה למעשיו של הנאשם, בנסיבות ביצוע העבירה, וסופה לסכן את הציבור

דווקא בשל הפרעה ממנה סובל הנאשם. ודוק, אין פירוש הדבר שהנאשם לא זקוק לטיפול ואין להתחשב בהפרעה ממנה הוא סובל, וודאי שכן, וטוב יעשו הגורמים המופקדים אם יטכסו עצה ויבנו מסגרת טיפולית מתאימה לנאשם ולשכמותו על מנת למגר מנפשו של הנאשם את הפרברסיות שמובילה אותו לבצע עבירות כה מכוערות. אולם, כל עוד הנאשם בר עונשין ומבין היטב את חומרת מעשיו ואת ההבדל בין מותר לאסור, אין הוא יכול לחסות תחת מטריית של אותה הפרעה ולהמשיך לפגוע בציבור, לסכן ילדים תמימים ולהפר צווים שיפוטניים. מחובתו של בית המשפט, המשפטית והמוסרית, להגן על הציבור ולשמש מבצר ומגן לאותם קורבנות פוטנציאליים. לכן, עונש מאסר במקרה דנן, מתחייב.

אשר למאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה למשך 6 חודשים מתיק פלילי 38645-02-11, גזר דין מיום 8.7.2013, שנתן בית משפט השלום בחיפה. המאסר הינו בר הפעלה במסגרת התיק הנוכחי. אולם, לפי הוראות סעיף 55(א) לחוק העונשין, משהורשע הנאשם בעבירה נוספת, "יצווה בית המשפט על הפעלתו" - כך כלשון החוק. כמו כן, קובע החוק כי תקופת המאסר המותנה שהופעלה תרוצה במצטבר לעונש המאסר המוטל עליו בעבירה הנוספת (סעיף 58 לחוק העונשין). על אף האמור, בית המשפט רשאי להאריך מאסר מותנה התלוי ועומד כנגד נאשם ככל שסבר, מטעמים שירשמו, שלא יהא זה צודק להפעיל את המאסר המותנה (סעיף 56 (א) לחוק העונשין).

במקרה דנן, נוכח הנימוקים שפורטו, הסיכון הרב להישנות העבירה, המסוכנות הגבוהה הנובעת מהנאשם והעובדה שהיפר צו פיקוח בשנית חרף קיומו של מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו, סבורני כי אין מנוס מהפעלת המאסר המותנה במצטבר לעונש המאסר שיוטל בגין העבירות בתיק זה, וכך אורה.

אשר לבקשת הסניגורית לרצות את עונש המאסר במעון נעול, עם כל ההבנה לטענות שהעלתה הסניגורית, אינני סבור כי עונש המאסר צריך להיות מרוצה במעון נעול. מדובר בנאשם בעל פוטנציאל מסכן רב, כפי שעמדו על כך כל גורמי הטיפול, והדרך הנכונה והראויה היא כי הנאשם ירצה עונש מאסר בפועל בבית סוהר כשם שכל נאשם שעליו מוטל עונש מאסר. לא ראיתי טעם להבדיל את הנאשם מיתר הנאשמים, והכל מהטעמים אותם פירטתי בגזר הדין.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

8 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 30.11.15

אני מפעיל את 6 חודשי המאסר המותנה מתיק 38645-02-11, בית משפט השלום חיפה, במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

8 חודשי מאסר על תנאי אותם לא ירצה אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום השחרור עבירת מין מסוג פשע.

6 חודשי מאסר על תנאי אותם לא ירצה אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום השחרור עבירת מין מסוג עוון.

בשולי גזר הדין, אבקש להתייחס לטענת הנאשם כי הוא חווה התעללות בין כותלי כלא שרון. דברים אלה חמורים בעיני בית המשפט, ואני מורה למפקד מתקן כלא שרון, לבחון את הדברים, לבדוק אותם ולהעניק כל הגנה אפשרית לנאשם, וכן כל טיפול לו הוא זקוק.

מפקד המתקן מתבקש לעדכן את בית המשפט, בכל אמור לעיל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן והודע היום י"ז אלול תשע"ו, 20/09/2016 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו , שופט

הוקלדעלידיהילהקניגסברג